

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR-410-1/05/AW/

Wrocław, 29.05.2006r.

DECYZJA nr RWR 20/2006

I. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (j.t. Dz. U. z 2005r., nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, wszczętego na wniosek „Drebszok-Drewpol” Sp. z o.o., ul. Kościuszki 60/5, 50-009 Wrocław - działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – **nie stwierdza się stosowania przez:**

- Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych, ul. Grunwaldzka 50, 50-357 Wrocław,
- Nadleśnictwo Henryków, ul. Polna 5, 57-210 Henryków,
- Nadleśnictwo Łądek Zdrój, Starachocin 42, 57-550 Stronie Śląskie,
- Nadleśnictwo Miękinia, ul. Sportowa 2, 55-025 Miękinia,
- Nadleśnictwo Oleśnica, ul. Spacerowa 3, 56-400 Oleśnica,
- Nadleśnictwo Ruszów, ul. Zgorzelecka 1, 59-950 Ruszów,
- Nadleśnictwo Wałbrzych, ul. Miła 2, 58-372 Boguszów Gorce,
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe „DREWNOPAK” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Piłsudskiego 37, 56-160 Wińsko,
- BEK i SYN spółkę jawną, ul. Parkowa 4, 57-150 Prusy,
- Romana Marusię, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Roman Marusia Produkcja opakowań drewnianych, usługi transportowe; Czajków 217, 63-524 Czajków,
- PALETA-TRANS Import – Eksport Stanisław Kociołek i Wspólnicy spółkę jawną w Łądku Zdroju, ul. Kosmonautów 1, 57-540 Łądek Zdrój,
- Tadeusza Farbotko, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „TARTAK - DOMASZKÓW” Tadeusz Farbotko; ul. Kolejowa 73, 57-522 Domaszków,
- Adama Barwińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowo - Handlowe DREWBAR – Adam Barwiński „PPUH DREWBAR”; ul. Śnieżna 5/2, 57-522 Domaszków,
- Zygmunta Kruczka i Kazimierza Judkę, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą: „TRANS-DREW”; Długopole Górne 92, 57-520 Długopole Zdrój,

- Jana Juskiewicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Juskiewicz Jan - Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe „JAMAX”; ul. Kolejowa 2a, 59-850 Świeradów Zdrój,
- LEKO Sp. z o.o., ul. Siewna 2, 58-573 Piechowice,
- Aramis Sp. z o.o., Biedrzychowice 116, 59-830 Olszyna,
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowo - Handlowe ERMA Sp. z o.o., Kandlewo 34, 67-400 Wschowa,

praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, wskutek zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję na dolnośląskim, regionalnym rynku sprzedaży surowca drzewnego, polegającego na uzgodnieniu kryteriów uczestnictwa na tym rynku, co ogranicza dostęp do rynku lub eliminuje z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem.

II. Na podstawie art. 69 ust. 1 i ust. 3 oraz 75 ww. ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*, po rozpatrzeniu wniosku Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego „DREWNOPAK” Sp. z o.o., ul. Piłsudskiego 37, 56-160 Wińsko o zobowiązanie „Drebszok-Drewpol” Sp. z o.o., ul. Kościuszki 60/5, 50-009 Wrocław we Wrocławiu do zwrotu kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym także kosztów adwokackich według norm przepisanych -

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów:
zobowiązuje się „Drebszok-Drewpol” Sp. z o.o. we Wrocławiu do zwrotu „DREWNOPAK” Sp. z o.o. w Wińsku kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 360 zł (słownie: trzysta sześćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

1.1. Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, dnia 24.01.2005r. wpłynął opłacony wniosek „Drebszok-Drewpol” Sp. z o.o. we Wrocławiu (dalej: Spółka, Wnioskodawca) o wszczęcie postępowania antymonopolowego w związku z podejrzeniem naruszenia przez Lasy Państwowe Dyрекcję Regionalną Lasów Państwowych we Wrocławiu (dalej: RDLP), nadleśniczych z Nadleśnictw: Henryków, Łądek Zdrój, Miękinia, Oleśnica, Ruszów, Wałbrzych oraz 12 przedsiębiorców prowadzących działalność w przemyśle drzewnym: „Drewnopak” Sp. z o.o. w Wińsku, „Bek i Syn” sp. j. w Prusach, Produkcja Opakowań Drewnianych” w Czajkowie, „Paleta-Trans” sp.j. w Łądku Zdroju, „Tartak Domaszków” w Domaszkowie, „PPUH Drewbar” w Ludwikowicach Kłodzkich, „Trans Drew” w Długopolu Górnym, „PUH Jamax” w Świeradowie Zdroju, „Leko” Sp. z o.o. w Kostrzycy, „Aramis” Sp. z o.o. w Olszynie, „PPHU ERMA” Sp. z o.o. we Wschowie, „Stowarzyszenie TRAK” w Osiecznicy (dalej: uczestnicy postępowania), art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, dalej: *ustawa o ochronie (...)*, przez stosowanie zakazanych porozumień polegających na ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem oraz uznanie działań polegających na ustalaniu kryteriów klasyfikacji uczestników rynku regionalnego sprzedaży drewna za praktykę ograniczającą konkurencję i nakazanie zaniechania jej stosowania. Wnioskodawca. Spółka wniosła także o zobowiązanie RDLP i podległych jej nadleśnictw: Henryków, Łądek Zdrój, Miękinia, Oleśnica, Ruszów, Wałbrzych oraz 12 wymienionych

powyżej przedsiębiorców do zwrotu „Drebszok-Drewnopol” Sp. z o.o. we Wrocławiu kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym także kosztów adwokackich według norm przepisanych.

Dowód: karta 1-5.

1.2. W uzasadnieniu Spółka wskazała, że decyzja odmawiająca zakwalifikowania jej jako odbiorcy zaopatrującego się w surowiec drzewny na rynku regionalnym w roku 2005 w praktyce eliminuje ją z rynku regionalnego i zmusza do dokonywania zakupów drewna na rynku lokalnym będącym w gestii nadleśniczych, na którym w ocenie Spółki panują gorsze warunki, brak jest możliwości zakupu większej ilości drewna, ceny są mniej korzystne.

Wnioskodawca zarzuca, że do *Komisji Leśno-Drzewnej*, która ustalała kryteria uczestnictwa i dokonywała oceny i klasyfikacji odbiorców na rynek regionalny w 2005r. zostali wybrani przedsiębiorcy, którzy złożyli w RDLP zamówienia na surowiec drzewny w 2005r. Przedstawiciele Spółki nie uczestniczyli w pracy w *Komisji Leśno-Drzewnej* i być może dlatego zostali wyeliminowani z rynku regionalnego w 2005r. Zdaniem Spółki przedstawiciele przedsiębiorców oraz RDLP ustalili takie kryteria przyjęcia na rynek regionalny w 2005r., aby wyeliminować z tego rynku m.in. firmy pośredniczące w sprzedaży surowca na eksport takie jak firma Wnioskodawcy.

Z przytoczonych okoliczności zdaniem Spółki wynika, że o wyeliminowaniu jej z rynku regionalnego w 2005r. decydowała w rzeczywistości arbitralna decyzja RDLP, oparta na jej tylko znanych kryteriach i że decyzja ta zapadła zanim rozpoczęła się klasyfikacja odbiorców według wyszczególnionych kryteriów.

Dowód: karta 2-5.

1.3. W oparciu o powyższy wniosek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem zawarcia pomiędzy:

- Regionalną Dyрекcją Lasów Państwowych, ul. Grunwaldzka 50, 50-357 Wrocław,
- Nadleśnictwem Henryków, ul. Polna 5, 57-210 Henryków,
- Nadleśnictwem Łądek Zdrój, Starachocin 42, 57-550 Stronie Śląskie,
- Nadleśnictwem Miękinia, ul. Sportowa 2, 55-025 Miękinia,
- Nadleśnictwem Oleśnica, ul. Spacerowa 3, 56-400 Oleśnica,
- Nadleśnictwem Ruszów, ul. Zgorzelecka 1, 59-950 Ruszów,
- Nadleśnictwem Wałbrzych, ul. Miła 2, 58-372 Boguszów Gorce,
- Przedsiębiorstwem Producyjno – Handlowym „DREWNOPAK” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Piłsudskiego 37, 56-160 Wińsko,
- BEK i SYN spółką jawną, ul. Parkowa 4, 57-150 Prusy,
- Romanem Marusią, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: Roman Marusia Produkcja opakowań drewnianych, usługi transportowe; Czajków 217, 63-524 Czajków,
- PALETA-TRANS Import – Eksport Stanisław Kociołek i Wspólnicy spółką jawną w Łądku Zdroju, ul. Kosmonautów 1, 57-540 Łądek Zdrój,
- Tadeuszem Farbotko, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: „TARTAK - DOMASZKÓW” Tadeusz Farbotko; ul. Kolejowa 73, 57-522 Domaszków,
- Adamem Barwińskim, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: Przedsiębiorstwo Producyjno - Usługowo - Handlowe DREWBAR – Adam Barwiński „PPUH DREWBAR”; ul. Śnieżna 5/2, 57-522 Domaszków,
- Zygmuntem Kruczkim i Kazimierzem Judką, prowadzącymi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą: „TRANS-DREW”; Długopole Górne 92, 57-520 Długopole Zdrój,

- Janem Juszkiwiczem, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: Juszkiwicz Jan - Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe „JAMAX”; ul. Kolejowa 2a, 59-850 Świeradów Zdrój,

- LEKO Sp. z o.o., ul. Siewna 2, 58-573 Piechowice,

- Aramis Sp. z o.o., Biedrzychowice 116, 59-830 Olszyna,

- Przedsiębiorstwem Produkcyjno - Usługowo - Handlowym ERMA Sp. z o.o., Kandlewo 34, 67- 400 Wschowa,

porozumienia ograniczającego konkurencję na regionalnym rynku sprzedaży surowca drzewnego, polegającego na uzgodnieniu kryteriów uczestnictwa na tym rynku, co ogranicza dostęp do rynku lub eliminuje z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem, a tym samym może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o *ochronie* (...).

Dowód: karta 20.

1.4. Początkowo zarzut udziału w porozumieniu ograniczającym konkurencję postawiono oprócz ww. Uczestników, także Stowarzyszeniu TRAK w Osiecznicy, jednak w toku postępowania osoba biorąca udział w zebraniach przedsiębiorców jako przedstawiciel Stowarzyszenia poinformowała, że „z przyczyn formalnych nie zostało ono zarejestrowane”.

Mając to na uwadze Prezes Urzędu uznał, że skoro Stowarzyszenie TRAK nie zostało zarejestrowane, to tym samym nie miało statusu przedsiębiorcy w chwili wszczęcia postępowania i nie uzyskało go w jego toku. To powodowało, że podmiot ten nie mógł być Uczestnikiem postępowania antymonopolowego, zatem postępowanie to, stało się w stosunku do niego bezprzedmiotowe, a jako takie musiało zostać umorzone. Decyzją nr RWR 19/2005, umarzającą postępowanie antymonopolowe w stosunku do Stowarzyszenia TRAK w Osiecznicy, Prezes Urzędu wydał w dniu 20.05.2005 r.

Dowód: karta 269-271.

1.5. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania, RDLP oświadczyła, że wskazane podmioty nie zawierały żadnego porozumienia, którego celem, bądź skutkiem byłoby wyeliminowanie lub ograniczenie dostępu do tzw. rynku regionalnego innych przedsiębiorców, w tym w szczególności „Drebszok-Drewno” Sp. z o.o. we Wrocławiu. Utworzona *Komisja Leśno-Drzewna* (dalej: *Komisja*) miała za zadanie wypracować propozycje dotyczące organizacji sprzedaży drewna, w tym w także ustalenie kryteriów, wg których wyłaniane byłyby podmioty, które zawierałyby umowy sprzedaży drewna z Dyrektorem RDLP.

Dowód: karta 52-56.

1.6. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Nadleśnictwo Henryków stwierdziło, że podejrzenie zawarcia porozumienia uznaje za bezzasadne. Wyjaśniło, że członków *Komisji* ze strony Lasów Państwowych powołał Dyrektor RDLP, zaś reprezentanci nabywców drewna zostali wybrani przez przedsiębiorców z tej branży. Kryteria uczestnictwa ustalono w trakcie kolejnych obrad *Komisji*, biorąc pod uwagę wnioski odbiorców drewna, jak i doświadczenia z wcześniejszych lat. Punktację ustalono na podstawie ankiet wypełnionych przez kandydatów na rynek regionalny.

Dowód: karta 196-198.

1.7. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Nadleśnictwo Łądek Zdrój oświadczyło, że jego działanie nie miało na celu zawarcia porozumienia ograniczającego dostęp do rynku jakimkolwiek przedsiębiorcy. Działania zgodne były z regulaminami sprzedaży obowiązującymi na rynku regionalnym. Wskazało, że przedstawiciele nabywców drewna, biorący udział w posiedzeniach *Komisji* mieli głos

doradczy w jej pracach. *Kryteria uczestnictwa w rynku regionalnym* zostały przygotowane pod obrady *Komisji* przez pracowników RDLP. Ustalenie takiej a nie innej ilości punktów za poszczególne kryteria nastąpiło po zwrocie ankiet wypełnionych przez firmy, które zadeklarowały chęć uczestnictwa w rynku regionalnym.

Dowód: karta 73-74.

1.8. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Nadleśnictwo Miękinia stwierdziło, że zarzut zawarcia porozumienia pomiędzy grupą nadleśniczych, przedstawicieli firm kupujących drewno i przedstawicielami RDLP we Wrocławiu uważa za oczywiście bezzasadny. W uzasadnieniu podało tryb powołania *Komisji* oraz przyczyny, jakie zdecydowały o takim, a nie innym ustaleniu kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym oraz punktacji. Wskazało, że troską *Komisji* było przeciwdziałanie wyjątkowo trudnej sytuacji na rynku drzewnym, spowodowanej gwałtownym wzrostem popytu na drewno na rynku krajowym i wypracowanie takich zasad sprzedaży drewna, które umożliwiłyby przetrwanie trudnego okresu wszystkim dotychczasowym firmom.

Dowód: karta 77-81.

1.9. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Nadleśnictwo Oleśnica stwierdziło, że nie ma żadnych przesłanek wskazujących na uczestnictwo w porozumieniu ograniczającym konkurencję na rynku regionalnym. W uzasadnieniu podało powody powołania *Komisji*, sposób wyboru jej członków oraz przyczyny ustalenia poszczególnych kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym.

Dowód: karta 92-95.

1.10. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Nadleśnictwo Ruszów oświadczyło, że nie zawarło porozumienia, którego celem było ograniczenie konkurencji. Jego zdaniem Dyrektor RDLP, powołując *Komisję Leśno-Drzewną*, wyłącznie usprawnił mechanizmy sprzedaży surowca drzewnego. Wskazało, że podczas czterech kolejnych spotkań przedstawicieli przemysłu drzewnego, w sposób demokratyczny, pod nieobecność pracowników RDLP, dokonano wyboru przedstawicieli, którzy weszli w skład *Komisji*.

Dowód: karta 182-183.

1.11. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Nadleśnictwo Wałbrzych stwierdziło, że *Kryteria* ustalone przez *Komisję Leśno-Drzewną* – wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy – nie ograniczają dostępu do rynku drzewnego ani też nie eliminują z niego przedsiębiorców.

Dowód: karta 85.

1.12. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe „DREWNOPAK” Sp. z o.o. w Wińsku (dalej: DREWNOPAK) uznał, że są one bezpodstawne, wniósł o wydanie decyzji nie stwierdzającej stosowania praktyki ograniczającej konkurencję oraz zobowiązanie „Drebszok-Drewo” Sp. z o.o. do zwrotu DREWNOPAK kosztów celowej obrony oraz kosztów adwokackich według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał m.in., że zasadne było przyjęcie Kryteriów zarówno z uwagi na przyczynienie się do postępu gospodarczego, jak i z uwagi na poszanowanie interesów Rzeczypospolitej Polskiej. Stwierdził, że powoływanie się przez Wnioskodawcę na niejasność i niejednoznaczność kryteriów jest nieuzasadnione.

Dowód: karta 105-110.

1.13. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania przedstawiciel BEK i SYN spółka jawna w Prusach (dalej: BEK i SYN) stwierdził, że uważa je za bezpodstawne i że nigdy nie zawierał żadnego porozumienia. Wyjaśnił, że został wybrany na zebraniu przedsiębiorców jako przedstawiciel zakładów drzewnych do reprezentowania ich interesów. Wskazał, że *Komisja* ma charakter opiniodawczy, zaś decyzje podejmuje Dyrektor RDLP. Opracowanie zasad przy ograniczonej ilości surowca drzewnego miało służyć do równomiernego jego podziału, jak i wytypowaniu firm jako odbiorców regionalnych. Oświadczył, że *Kryteria* zaproponowali pracownicy RDLP, zaś *Komisja* przyjęła je w głosowaniu większością głosów.

Dowód: karta 214-215.

1.14. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Roman Marusia, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: Roman Marusia Produkcja opakowań drewnianych, usługi transportowe w Czajkowie (dalej: Roman Marusia) stwierdził, że uważa je za bezpodstawne i że nigdy nie zawierał żadnego porozumienia ograniczającego dostęp do rynku surowca innym podmiotom. Wskazał, że został wybrany do składu *Komisji Leśno-Drzewnej* na spotkaniu, w którym brało udział 125 przedstawicieli firm. Stwierdził, że *Kryteria* uczestnictwa w rynku regionalnym podjęte podczas posiedzeń *Komisji* są jasne i czytelne. Oświadczył, że troską *Komisji* było przeciwdziałanie wyjątkowo trudnej sytuacji na rynku drzewnym spowodowanym dobrą koniunkturą.

Dowód: karta 219-220.

1.15. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania PALETA-TRANS Import – Eksport Stanisław Kociołek i Wspólnicy spółka jawna w Łądku Zdroju (dalej: PALETA-TRANS) stwierdziła, że oskarżenie o ograniczeniu dostępu do rynku surowca drzewnego jest całkowicie bezpodstawne. Wskazała, że w pracach *Komisji* brali udział przedstawiciele przemysłu tartaczno-paletowego. Priorytetem w pracach *Komisji* w sprawie *Kryteriów* była ochrona rodzimych rynków pracy oraz stworzenie nowych jednakowych dla wszystkich warunków dostępu. Wyjaśniła, że *Kryteria*, jak i ich waga zostały przyjęte przez *Komisję* w głosowaniu, natomiast wartości punktowe zostały opracowane przez RDLP w oparciu o dokumenty przesłane przez zainteresowane firmy.

Dowód: karta 176-178.

1.16. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Tadeusz Farbotko, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „TARTAK - DOMASZKÓW” Tadeusz Farbotko w Domaszkowie (dalej: TARTAK – DOMASZKÓW) stwierdził, że uważa je za bezpodstawne. W jego ocenie *Komisja Leśno-Drzewna* miała charakter opiniodawczy w stosunku do działań Dyrektora RDLP. Stwierdził, że przedstawione przez RDLP kryteria uczestnictwa w rynku regionalnym zostały przez *Komisję* zaakceptowane, gdyż odzwierciedlały postulaty przedsiębiorców, zgłaszane na wcześniejszych spotkaniach.

Dowód: karta 120-122.

1.17. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Adam Barwiński, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowo - Handlowe DREWBAR – Adam Barwiński „PPUH DREWBAR” w Domaszkowie (dalej: DREWBAR) stwierdził, że zarzut porozumienia ograniczającego konkurencję jest bezpodstawny. Wskazał, co było celem *Komisji*, wyjaśnił, że jej ustalenia miały charakter opiniodawczy dla Dyrektora RDLP, przedstawił tematy omawiane na spotkaniach *Komisji* (np. tryb sprzedaży drewna, ceny drewna, sprzedaż na eksport). DREWBAR wskazał, że nie brał udziału w ustalaniu kryteriów (choć ocenia je pozytywnie) i

nie wie, co zdecydowało o przyznaniu punktów w ramach poszczególnych kryteriów. Dodatkowo stwierdził, że dzielenie nabywców drewna na rynki: krajowy, regionalny i lokalny za działania niewłaściwe, umożliwiające uczestnikom rynku krajowego i regionalnego zawłaszczanie pewnych segmentów rynku surowcowego, np. eksport drewna bardzo dobrej jakości, stosunkowo taniego – I grupa grubości, a pozostawienie dla rynku drogiego - III grupa grubości, ale gorszej jakości.

Dowód: karta 99-103.

1.18. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Zygmunt Kruczek i Kazimierz Judka, prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą: „TRANS-DREW” w Długopolu Zdroju (dalej: TRANS-DREW) stwierdziła, że oskarżenie o ograniczeniu dostępu do rynku regionalnego uważa za bezpodstawne. Wskazał, przedstawiciele przedsiębiorców wybrani zostali do *Komisji Leśno-Drzewnej* na czterech kolejnych spotkaniach firm zajmujących się przerobem i handlem drewnem, natomiast przedstawiciele Lasów Państwowych powołał Dyrektor RDLP. Dalej podał, że kryteria zaliczenia do odbiorców drewna rynku regionalnego były dla wszystkich firm takie same, zaś podstawą ich opracowania były postulaty zgłaszane na spotkaniach z firmami. Projekt *Kryteriów*, jak również wycena punktowa zostały przedstawione przez pracowników RDLP.

Dowód: karta 210-211.

1.19. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Jan Juskiewicz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: Juskiewicz Jan - Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe „JAMAX” w Świeradowie Zdroju (dalej: JAMAX) stwierdził, że do ustalenia kryteriów doszło z inicjatywy RDLP i że regulamin punktowania również posiada RDLP. Oświadczył, że jego firma została potraktowana w sposób jak „Drebszok-Drewpol” Sp. z o.o. Stwierdził, że działania *Komisji Leśno-Drzewnej* „były pozorne i nigdy nie był przez Zarząd RDLP traktowane poważnie”. Jego zdaniem uzasadnione może być postępowanie antymonopolowe przeciwko RDLP, natomiast w stosunku do JAMAX takie nie jest.

Dowód: karta 117-118.

1.20. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania LEKO Sp. z o.o. w Piechowicach (dalej: LEKO) stwierdziła, że nie doszło do zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję. Wyjaśnił, że przedstawiciel LEKO nie uczestniczył w pracach *Komisji Leśno-Drzewnej* na własny wniosek, lecz został wybrany przez przedsiębiorców branżowych, na spotkaniach organizowanych przez RDLP. Podał, że uczestniczył w posiedzeniach *Komisji* z głosem doradczym. Wszystkie ustalenia *Komisji* miały charakter wniosków i opinii, a decyzje związane z przedmiotową sprawą był podejmowane formalnie przez RDLP. Według LEKO przyczyną opracowania *Kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym* była sprzedaż ograniczonej ilości drewna według zasad uwzględniających możliwie wszechstronnie uwarunkowania nabywców.

Dowód: karta 125-129.

1.21. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania przedstawiciel Aramis Sp. z o.o. w Biedrzychowicach (dalej: Aramis) zaprzeczył, jakoby pomiędzy wymienionymi podmiotami doszło do zawarcia, w jakiegokolwiek formie, porozumienia ograniczającego konkurencję, polegającego na uzgodnieniu *Kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym* sprzedaży surowca drzewnego. Stwierdził, że kiedy zaszła potrzeba ustalenia sprawiedliwych kryteriów kupna, to ze słusznej inicjatywy Lasów Państwowych doszło do wyłonienia grupy przedstawicieli przedsiębiorców, którzy mieli te kryteria wypracować. Na

zebraniach, przedsiębiorcy przedstawiali różne postulaty i spośród najczęściej występujących, przedstawiciele przedsiębiorców i reprezentanci Lasów Państwowych wyłoniono kryteria i przyjęto je we wspólnym głosowaniu. Głosy przedsiębiorców za przyjęciem określonych kryteriów, pozwalały na ocenę, które z nich mają większe, a które mniejsze znaczenie, innymi słowy, które z kryteriów powinny być wyżej, a które niżej punktowane.

Dowód: karta 231-232.

1.22. W odpowiedzi na zarzuty zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowo - Handlowe ERMA Sp. z o.o. w Kandlewie (dalej: ERMA) stwierdziła, że nie mają one podstaw i że nigdy nie zawierała żadnego porozumienia konkurencję ograniczającego dostęp do rynku surowca innym podmiotom. Wskazała, że propozycje kwalifikujące odbiorców do rynku regionalnego zostały zaproponowane przez przedstawicieli RDLP i miały na celu ograniczenie tzw. szarej strefy w obrocie drewnem, premiowanie przedsiębiorców, którzy wiele lat współpracują z Lasami Państwowymi oraz oficjalnie zatrudniają pracowników. Ilość punktów za poszczególne kryteria miała wynikać ze przedłożonych przez firmy sprawozdań ZUS.

Dowód: karta 186-187.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

2.1. Wnioskodawca jest przedsiębiorcą występującym pod firmą „Drebszok-Drewno” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, z siedzibą we Wrocławiu przy ul. Kościuszki 60/5, wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000165165. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in.:

- 1) sprzedaż hurtowa, w tym eksport i import drewna,
- 2) gospodarka leśna,
- 3) działalność usługowa związana z leśnictwem.

Dowód: karta 7-9.

2.2. Uczestnik postępowania - Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych we Wrocławiu jest jednostką organizacyjną Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, nieposiadającą osobowości prawnej, zarządzającą wydzielonym mieniem Skarbu Państwa. Prawną podstawę działania RDLP stanowi ustawa z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (j.t. Dz.U. z 2005r. Nr 45, poz. 435 ze zm.) oraz wydane na jej podstawie zarządzenie nr 50 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 18 maja 1994 r. *w sprawie nadania statutu Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasy Państwowe* (dalej: *Statut*).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy *o lasach*, lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa zarządza Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe (dalej: Lasy Państwowe lub LP). W ramach sprawowanego zarządu Lasy Państwowe m.in. prowadzą gospodarkę leśną, gospodarują gruntami i innymi nieruchomościami oraz ruchomościami związanymi z gospodarką leśną. Gospodarka leśna to działalność leśna w zakresie m.in. pozyskiwania i sprzedaży drewna (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy *o lasach*).

W skład Lasów Państwowych wchodzi następujące jednostki organizacyjne:

- 1) Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych,
- 2) regionalne dyrekcje Lasów Państwowych,
- 3) nadleśnictwa,
- 4) inne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej.

2.3. Nadleśnictwa: Henryków, Łądek Zdrój, Miękinia, Oleśnica, Ruszów, Wałbrzych są jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych (art. 32 ust. 2 pkt 3 ustawy *o lasach*). Zgodnie z § 25 Statutu, nadleśnictwo jest podstawową, samodzielną jednostką organizacyjną Lasów Państwowych. Nadleśnictwem kieruje i samodzielnie prowadzi gospodarkę leśną nadleśniczy; on też reprezentuje Skarb Państwa w stosunkach cywilnoprawnych w zakresie swojego działania (art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy *o lasach*).

2.4. DREWNOPAK jest przedsiębiorcą działającym pod firmą: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe „DREWNOPAK” Sp. z o.o. z siedzibą w Wińsku, wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 000066370. Przedmiotem działalności DREWNOPAK jest m.in. produkcja i handel wyrobami z drewna.

Dowód: karta 111-113.

2.5. BEK i SYN jest przedsiębiorcą działającym pod firmą BEK i SYN spółka jawna, wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000093727. Przedmiotem działalności BEK i SYN jest m.in. produkcja wyrobów tartacznych, opakowań drewnianych i pozostałych wyrobów z drewna

Dowód: karta 216-218.

2.6. Roman Marusia, jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: Roman Marusia Produkcja opakowań drewnianych, usługi transportowe w Czajkowie, wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Czajków pod nr DG.6411/298/2004. Przedmiotem jego działalności gospodarczej jest m.in. produkcja opakowań drewnianych.

Dowód: karta 222.

2.7. PALETA-TRANS jest przedsiębiorcą działającym pod firmą PALETA-TRANS Import – Eksport Stanisław Kociołek i Wspólnicy spółka jawna w Łądku Zdroju, wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000085265. Przedmiotem działalności PALETA-TRANS jest m.in. produkcja opakowań drewnianych i pozostałych wyrobów z drewna, sprzedaż hurtowa drewna.

Dowód: karta 179-181.

2.8. Tadeusz Farbotko, jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: „TARTAK - DOMASZKÓW” Tadeusz Farbotko w Domaszkowie, wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Międzylesie pod nr 877/2000. Przedmiotem jego działalności gospodarczej jest m.in. produkcja wyrobów tartacznych, opakowań drewnianych i pozostałych wyrobów z drewna.

Dowód: karta 124.

2.9. Adam Barwiński, jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowo - Handlowe DREWBAR – Adam Barwiński „PPUH - DREWBAR” w Domaszkowie, wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Międzylesie pod nr 1057/2030. Przedmiotem

jego działalności gospodarczej jest m.in. produkcja wyrobów tartacznych, opakowań drewnianych, pozostałych wyrobów z drewna, sprzedaż hurtowa drewna.

Dowód: karta 104.

2.10. Zygmunt Kruczek i Kazimierz Judka, są przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą: „TRANS-DREW” w Długopolu Górnym, wpisanymi do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej odpowiednio: Kazimierz Judka - przez Burmistrza Miasta i Gminy Międzyzlesie pod nr 937/2001, Zygmunt Kruczek - przez Burmistrza Miasta i Gminy Bystrzyca Kłodzka pod nr 3517/397/2004. Przedmiotem działalności gospodarczej TRANS-DREW jest m.in. produkcja wyrobów tartacznych, opakowań drewnianych, działalność usługowa związana z leśnictwem.

Dowód: karta 212-213.

2.11. Jan Juskiewicz, jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą: Juskiewicz Jan - Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe „JAMAX” w Świeradowie Zdroju, wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Międzyzlesie pod nr 1057/2030. Przedmiotem jego działalności gospodarczej jest m.in. wytwarzanie opakowań drewnianych, handel drewnem.

Dowód: karta 119.

2.12. LEKO jest przedsiębiorcą działającym pod firmą LEKO Sp. z o.o. z siedzibą w Piechowicach, wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000022614. Przedmiotem działalności LEKO jest m.in. produkcja wyrobów tartacznych, opakowań drewnianych, płyt i sklejek.

Dowód: karta 170-175.

2.13. Aramis jest przedsiębiorcą działającym pod firmą Aramis Sp. z o.o. z siedzibą w Biedzychowicach, wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000148561. Przedmiotem działalności Aramis jest m.in. produkcja drewna i wyrobów z drewna, produkcja mebli.

Dowód: karta 240-243.

2.14. ERMA jest przedsiębiorcą działającym pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo - Usługowe „ERMA” Sp. z o.o. z siedzibą w Kandlewie, wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy w Zielonej Górze, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000046790. Przedmiotem działalności ERMA jest m.in. produkcja opakowań drewnianych i sprzedaż hurtowa drewna.

Dowód: karta 186-191.

2.15. Ustawa o lasach z przepisami wykonawczymi nie reguluje bezpośrednio zasad sprzedaży drewna w Lasach Państwowych. Określa je *Statut* oraz Zarządzenie nr 91 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 30.11.2001r. w sprawie prowadzenia sprzedaży drewna w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe (dalej: *Zarządzenie nr 91/2001*) wraz z załącznikami, tj.:

- 1) Załącznik nr 1 „Zasady sprzedaży drewna w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe”;
- 2) Załącznik nr 2 „Zasady zawierania porozumień długoterminowych dotyczących sprzedaży i zakupu surowca drzewnego”;

3) Załącznik nr 3 „Tryb i harmonogram tworzenia rocznego planu pozyskania i sprzedaży drewna”.

Załącznik nr 1 do *Zarządzenia 91/2001* w § 1 pkt 4 wyróżnia następujące rynki:

- krajowy - segment rynku w gestii Dyrektora Generalnego LP,
- regionalny - segment rynku w gestii dyrektorów regionalnych dyrekcji LP,
- lokalny - segment rynku w gestii nadleśniczych.

Dowód: karta 63-69.

2.16. Spółka podała, że pismem z dnia 21.09.2004r. złożyła w RDLP zapotrzebowanie na zakup surowca drzewnego w 2005r. Następnie, w dniu 23.09.2004r. otrzymała pismo RDLP, skierowane do odbiorców rynku regionalnego oraz zainteresowanych przystąpieniem do rynku regionalnego, którzy złożyli stosowne wnioski w RDLP we Wrocławiu. W piśmie tym RDLP poinformowała, że w dniu 21.09.2004r. odbyła się narada *Komisji Leśno-Drzewnej*, na której ustalono warunki uczestnictwa w rynku regionalnym RDLP we Wrocławiu. Zgodnie z treścią tego pisma, na kolejnym spotkaniu *Komisji Leśno-Drzewnej* miała zostać przygotowana lista uczestników rynku regionalnego na 2005r. do zatwierdzenia przez Dyrektora RDLP we Wrocławiu.

Pismem z dnia 15.10.2004r. RDLP we Wrocławiu poinformowała Spółkę, że uchwałą *Komisji Leśno-Drzewnej* z dnia 6.10.2004r. Spółka nie została zaklasyfikowana jako odbiorca zaopatrujący się na rynku regionalnym w 2005r. Zgodnie z treścią tego pisma Spółka miała otrzymać 46 punktów na 100, które stanowiło minimum uzyskania statusu odbiorcy rynku regionalnego.

Dowód: karta 2-5.

2.16. Cel powstania *Komisji Leśno-Drzewnej*.

Ze względu na konieczność przeciwdziałania wyjątkowo trudnej sytuacji na rynku drzewnym, spowodowanej gwałtownym wzrostem popytu na drewno na rynku krajowym, intencją RDLP było opracowanie zasad sprzedaży drewna przy jego ograniczonej podaży. Opracowaniem tych zasad miała zająć się utworzona w tym celu komisja. Priorytetem w pracach *Komisji* w sprawie ustalenia zasad sprzedaży była ochrona rodzimych rynków pracy oraz stworzenie nowych jednakowych dla wszystkich warunków dostępu do zakupów surowca drzewnego, jak i wytypowaniu firm jako odbiorców regionalnych.

Dowód: karta 77-81, 125-129.

2.17. W celu realizacji powyższych zamierzeń, RDLP pismem z 16.08.2004r. zaprosiła wszystkich odbiorców rynku regionalnego oraz wszystkich nadleśniczych na spotkania w dniach 20 sierpnia 2004 roku w Oleśnicy Śląskiej, 23 sierpnia 2004 roku w Bardzie Śląskim, 25 sierpnia 2004 roku w Kowarach i 27 sierpnia 2004 roku w Bolesławcu. RDLP zobowiązała nadleśniczych do zaproszenia na spotkania wszystkich odbiorców, kupujących drewno w poszczególnych nadleśnictwach. W zaproszeniu wskazano, że „tematyką spotkania będzie bieżąca sytuacja na rynku drzewnym oraz uzgodnienie zasad sprzedaży drewna w 2005 roku”.

W spotkaniach wzięło udział 308 firm, kupujących surowiec drzewny. Dyrektor RDLP poprosił o wybranie na tych spotkaniach reprezentacji przedsiębiorców (tzw. Komisji Drzewnej), która brałaby bezpośredni udział w rozmowach dwustronnych na temat organizacji zasad sprzedaży drewna. Komisję Drzewną wybrali spośród swego grona uczestnicy kolejnych czterech spotkań. Wybór reprezentantów odbywał się bez udziału przedstawicieli Lasów Państwowych. Do składu Komisji Drzewnej zostali wybrani następujący przedsiębiorcy:

- 1) DREWNOPAK

- 2) BEK i SYN
 - 3) Roman Marusia
 - 4) PALETA-TRANS
 - 5) TARTAK - DOMASZKÓW
 - 6) DREWBAR
 - 7) TRANS-DREW
 - 8) JAMAX
 - 9) LEKO
 - 10) Aramis
 - 11) ERMA
 - 12) TRAK (*w stosunku, do którego niniejsze postępowanie zostało umorzone*)
- Dowód: karta 6-8, 10,11 akt o sygn. RWR 400-36/04/AW.*

2.18. Komisję ds. sprzedaży surowca drzewnego (tzw. Komisję Leśną) powołał Decyzją Nr 22/2004 z dnia 21.10.2004 r. Dyrektor RDLP we Wrocławiu. W jej skład weszli przedstawiciele Lasów Państwowych, tj. nadleśniczowie sześciu nadleśnictw Henryków, Łądek Zdrój, Miękinia, Oleśnica, Ruszów, Wałbrzych oraz trzech pracowników RDLP we Wrocławiu – razem 9 członków.

Dowód: karta 4, 57.

2.19. *Komisja Leśno-Drzewna* powstała 21.09.2004 r. z dwóch połączonych komisji tzw. Drzewnej, składającej się z przedstawicieli przedsiębiorców (12 osób) oraz do spraw sprzedaży surowca drzewnego, tzw. Leśnej, składającej się z przedstawicieli Lasów Państwowych (9 osób). *Komisja* miała za zadanie wypracować propozycje dotyczące organizacji sprzedaży drewna, w tym także ustalenie kryteriów, wg których wyłaniane byłyby podmioty, które zawierałyby umowy sprzedaży drewna z Dyrektorem RDLP we Wrocławiu, czyli nabywcy drewna rynku regionalnego.

Dowód: karta 80 akt o sygn. RWR 400-36/04/AW oraz karta 57 akt głównych.

2.20. Kolejne spotkanie *Komisji* odbyło się 06.10.2004 r., na którym przedstawiciel RDLP szczegółowo omówił zasady wyłaniania odbiorców rynku regionalnego wraz z wagą punktów poszczególnych kryteriów. Punkty zostały przyznawane po otrzymaniu ankiet z kryteriami, wypełnionych przez kandydatów na odbiorców rynku regionalnego. Szczególną rolę w przyznawaniu punktów odegrały trzy kryteria: lata współpracy, zatrudnienie, jako największy ciężar ponoszony przez firmę, a związany z kosztami osobowymi pracownika, inwestycje – (zakup sprzętu, tworzenie nowych miejsc pracy). Dodatkowym kryterium mającym istotny wpływ na wyłonienie odbiorcy rynku regionalnego był również posiadanie certyfikatu jako wiarygodnego dokumentu dobrego zarządzania firmą. Ustalono, że na rynek regionalny wejdzie firma, która według przedstawionej punktacji otrzyma 100 punktów.

Dowód: karta 86-87 akt o sygn. RWR 400-36/04/AW.

2.21. Projekt *Kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym* został przygotowany pod obrady *Komisji* przez pracowników RDLP, zaś *Komisja* przyjęła je w głosowaniu większością głosów. Zaproponowane przez RDLP Kryteria zostały przez *Komisję* zaakceptowane, gdyż odzwierciedlały postulaty i wnioski przedsiębiorców, zgłaszane na wcześniejszych spotkaniach. odbiorców drewna, jak i doświadczenia z wcześniejszych lat.

W efekcie swych prac *Komisja* ustaliła 7 kryteriów:

- 1) Ilość lat współpracy;
- 2) Wartość zakupu w latach 2001-2003;
- 3) Zatrudnienie na dzień 30 czerwca 2004r.;

- 4) Dynamika rozwoju firmy – różnica pomiędzy wielkością zakupów w roku 2001 i 2003;
 - 5) Inwestycje - różnica pomiędzy wartością majątku trwałego netto w roku 2001 i 2003 (stan na 31 grudnia);
 - 6) Posiadanie certyfikatów (ISO, FSC itp.);
 - 7) Poparcie lokalnego samorządu.
- Dowód: karta 196-198, 120-122, 214-215.*

2.22. Kolejne spotkanie *Komisji* odbyło się 25.10.2004 r., na którym zostały przeanalizowane firmy, które przesłały wypełnione ankiety z *Kryteriami* i zakwalifikowały się wstępnie na rynek regionalny. W oparciu o zebraną dokumentację, postanowiono do ustalonych już kryteriów dodać kryterium ilościowo-wartościowe, tj. zakup co najmniej 100 tys. m³ rocznie lub zakupu surowca drzewnego o wartości co najmniej 1,5 mln. zł.

Dowód: karta 93-94 akt o sygn. RWR 400-36/04/AW.

2.23. Wartości punktowe poszczególnych kryteriów zostały opracowane przez RDLP na podstawie ankiet wypełnionych i nadesłanych przez firmy, które zadeklarowały chęć uczestnictwa w rynku regionalnym. Członkowie *Komisji* – reprezentanci przedsiębiorców nie zapoznawali się z dokumentami (wypełnionymi ankietami), złożonymi przez ubiegających się o uczestnictwo w rynku regionalnym. Zaproponowana przez RDLP punktacja została przyjęta przez pozostałych członków *Komisji* w głosowaniu

Ustalonym kryteriom zostały przypisane określone wagi (punktacja), i tak:

- 1) Ilość lat współpracy – 10 punktów;
- 2) Wartość zakupu w latach 2001-2003 – 5 punktów;
- 3) Zatrudnienie na dzień 30 czerwca 2004r.- 10 punktów;
- 4) Dynamika rozwoju firmy (...) – 5 punktów;
- 5) Inwestycje (...) – 10 punktów;
- 6) Posiadanie certyfikatów (ISO, FSC itp.)- 35 punktów;
- 7) Poparcie lokalnego samorządu - 20 punktów.

Dowód: karta 176-178, 73-74.

2.24. Spółka stwierdziła, że w wyniku zastosowania przez RDLP *Kryteriów*, które są niejasne, niejednoznaczne i częściowo niezrozumiałe, została wyeliminowana z rynku regionalnego. Zarzuciła, że nie została poinformowana, jak będzie przebiegała ocena spełnienia poszczególnych kryteriów, zaś o tym, że do oceny spełnienia poszczególnych kryteriów została zastosowana skala punktowa, dowiedziała się z pisma, w którym odmówiono jej udziału w rynku regionalnym. Wnioskodawca nie wiedział, jaką ilość punktów można zyskać za poszczególne kryteria i jaka liczba punktów gwarantuje przyjęcie na rynek regionalny. Informując Spółkę o niezakwalifikowaniu jej do grona odbiorców rynku regionalnego, nie wskazano, jaka ilość punktów za jakie kryteria została Spółce przyznana.

Odnosząc się do poszczególnych *Kryteriów* Wnioskodawca wskazał, że kryterium pt. „Zatrudnienie na dzień 30 czerwca 2004r.” jest niejednoznaczne, ponieważ z jednej strony redukcja zatrudnienia i zlecenie prac wykonawcom zewnętrznym (outsourcing) może prowadzić do obniżenia kosztów własnych i w konsekwencji do podniesienia wskaźnika zysku; i w takim wypadku niski czy malejący poziom zatrudnienia świadczy o dobrej kondycji finansowej i rozwoju przedsiębiorcy. Oceniając kwestię zatrudnienia z drugiej strony można stwierdzić, że duża liczba zatrudnionych pracowników świadczy o dobrej kondycji finansowej przedsiębiorcy i o tym, że nie ma on problemów z kosztami pracy.

Niejasne w ocenie Wnioskodawcy są także kryteria: „Dynamika rozwoju firmy – różnica pomiędzy wielkością zakupów w roku 2001 i 2003” (według Spółki na takiej podstawie w ogóle nie jest możliwa ocena rozwoju firm uczestniczących w rynku

regionalnym w poprzednich latach) i „Inwestycje - różnica pomiędzy wartością majątku trwałego netto w roku 2001 i 2003”. W ocenie Spółki niejasne jest również kryterium „Poparcie lokalnego samorządu”, gdyż nie wiadomo, jaki samorząd lokalny i w jakiej formie miałby takiego poparcia udzielić.

Dowód: karta 2-5.

2.25. RDLP stwierdziła, że Kryteria zostały ustalone w taki sposób, aby do tego grona należeli wyłącznie przedsiębiorcy dokonujący największej ilości zakupu surowca drzewnego (wartość zakupu w latach 2001-2003), inwestujący w rozwój swojej firmy (wielkość inwestycji, posiadanie certyfikatów ISO, ESC itp.), tworzący miejsca pracy (zatrudnienie na dzień 30.06.2004r., poparcie lokalnego samorządu). Tak ustalonym kryteriom zostały przypisane określone wagi, a następnie w oparciu o ankiety nadsyłane przez przedsiębiorców dokonano wyboru, grupy 34 podmiotów, które w oparciu o te kryteria uzyskały 100 pkt, i w rezultacie miały być obsługiwane przez RDLP we Wrocławiu.

Jak podała RDLP, wyłącznym celem spotkań przedstawicieli Lasów Państwowych z odbiorcami drewna w dniach 20, 23, 25 i 27 sierpnia 2004 roku było ustalenie organizacji sprzedaży drewna na obszarze działania RDLP we Wrocławiu, obowiązujących w 2005 roku. Spotkania te odbyły się z inicjatywy RDLP we Wrocławiu, która zaprosiła wszystkich przedsiębiorców zainteresowanych zakupem drewna, w tym również Spółkę „Drebszok-Drewno”.

Dowód: karta 52-56.

2.26. Przedstawiciele nabywców drewna, biorący udział w posiedzeniach Komisji mieli głos doradczy, natomiast decyzje były następnie podejmowane przez Dyrektora RDLP.

Z powyższych względów, ustalone przez Komisję Leśno-Drzewną *Kryteria* zostały ujęte - przez Dyrektora RDLP - w formę Aneksu nr 1 z 10.11.2004r. zmieniającego Zarządzenie nr 36/2003 Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu z dnia 2.04.2002r. w sprawie prowadzenia sprzedaży surowca drzewnego w Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu (dalej: *Zarządzenie nr 36/2003*). Aneks nr 1 wprowadzał do stosowania we wszystkich jednostkach organizacyjnych RDLP we Wrocławiu znowelizowane załączniki do *Zarządzenia nr 36/2003*:

- 1) Załącznik nr 1 „Zasady sprzedaży surowca drzewnego w Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu”;
- 2) Załącznik nr 2 „Regulamin sprzedaży surowca drzewnego na rynku regionalnym Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu”.

Dowód: karta 109-114 akt o sygn. RWR 400-36/04/AW.

2.27. W dniu 10.11.2004 r., Dyrektor RDLP wydał Decyzję nr 25/2004 dotyczącą zakwalifikowania nabywców surowca drzewnego na rynku regionalnym w 2005 roku. Za tych nabywców uznano następujące firmy:

1. B&D Sp. z o.o. w Bukowicach
2. DPPD S.A. we Wrocławiu
3. PPH Amesko sp. j. w Szczytkowicach
4. Stolarstwo Janusz Urzędowski w Ziębicach
5. STOLBUD Sp. z o.o. w Ruszowie
- 6. „DREWNOPAK” Sp. z o.o. w Wińsku,**
7. PIK Sp. z o.o. w Olszynie Lubańskiej
8. ROSERAIE Sp. z o.o. we Wrocławiu
- 9. PALETA-TRANS spółka jawna w Łądku Zdroju**

10. POLPRO SP. z o.o. w Miliczu
11. P.P.H.U. MIREXIM w Brenniku
12. P.P.U. KORA TARTAK w Gorzelinie
- 13. „TARTAK - DOMASZKÓW” w Domaszkowie,**
- 14. LEKO Sp. z o.o. w Piechowicach,**
15. SPERA Sp. z o.o. w Myszkowie
- 16. ERMA Sp. z o.o. w Kandlewie,**
17. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Juro-Trans w Kowarach
18. P.P.U.H. KONS-BUD Sp. z o.o. w Bielsku Białej
- 19. Aramis Sp. z o.o. w Olszynie**
20. „SKLEJKA-EKO” S.A. w Ostrowie Wlkp.
21. Orzechowskie Zakłady Przemysłu Sklejek w Orzechowie

Do grupy odbiorców rynku regionalnego w 2005 r. weszło 21 przedsiębiorców, z czego 6 było członkami Komisji (ich nazwy zostały zaznaczone pogrubieniem), natomiast pozostałych 15 przedsiębiorców nie uczestniczyło w posiedzeniach Komisji.

Dowód: karta 108 akt o sygn. RWR 400-36/04/AW.

2.28. Na kolejnym spotkaniu *Komisji*, w dniu 22.11.2004 r. przedstawiciel RDLP omówił Aneks nr 1 z 10.11.2004r. zmieniający ww. *Zarządzenie nr 36/2003* wraz z ww. znowelizowanymi załącznikami. W Załączniku nr 2 pt. „Regulamin sprzedaży surowca drzewnego na rynku regionalnym Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu” w § 5 zamieszczono *Kryteria uczestnictwa w rynku regionalnym*.

W dalszej części spotkania odczytano Decyzję nr 25/2004 Dyrektora RDLP z dnia 10.11.2004 r., dotyczącą przedsiębiorców, którzy zostali zakwalifikowani do grona nabywców surowca drzewnego na rynku regionalnym w 2005 roku.

Dowód: karta 100-101 akt o sygn. RWR 400-36/04/AW.

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

3. 1. Naruszenie interesu publicznego.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż podstawą do zastosowania przepisów ustawy *o ochronie (...)*, jest uprzednie stwierdzenie przez Prezesa Urzędu, że w następstwie działania uczestników postępowania doszło do zagrożenia interesu publicznoprawnego. Zgodnie bowiem z art. 1 ust.1 ustawy *o ochronie (...)*, *ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.*

W przypadku praktyk antykonkurencyjnych, celem lub skutkiem jest wyeliminowanie konkurencji. Skoro więc konkurencja jest dobrem chronionym ustawą *o ochronie (...)*, to w sytuacji, gdy wystąpiło podejrzenie naruszenia konkurencji, Prezes Urzędu był zobowiązany do wszczęcia przedmiotowego postępowania – zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)* – ponieważ ochrona konkurencji, jako takiej, leży w interesie publicznoprawnym.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98, publ. OSNC 2002/1, poz. 13) publicznoprawny charakter ustawy *o ochronie (...)* powoduje, iż znajduje ona zastosowanie wówczas, gdy jest zagrożony lub naruszony interes publiczny, polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego. Rynek taki funkcjonować może prawidłowo, gdy zapewniona jest możliwość powstania i rozwoju konkurencji. Za zagrożenie lub naruszenie konkurencji w takim

rozumieniu należy uznać, zdaniem Sądu, jedynie takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku gospodarczego, a więc gdy dotyczą konkurencji rozumianej nie jako sytuację pojedynczego przedsiębiorcy, lecz jako zjawisko charakteryzujące funkcjonowanie gospodarki.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)*, zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym. Wobec tego, w sytuacji, gdy Wnioskodawca zarzucił możliwość naruszenia art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy *o ochronie (...)*, uzasadnione było wszczęcie przedmiotowego postępowania, gdyż zarzut dotyczył możliwości zagrożenia konkurencji na rynku sprzedaży surowca drzewnego, a zawarcie porozumienia jest zawsze ograniczeniem konkurencji.

Uzgodnienia RDLP, podległych jej 6 nadleśnictw i przedsiębiorców wskazanych we wniosku o wszczęcie postępowania, mogły prowadzić do wyeliminowania konkurencji na rynku właściwym, tj. odcięcia konkurencyjnym przedsiębiorcom dostępu do surowca drzewnego. Należy zaznaczyć, iż porozumienia ograniczające dostęp do rynku uznawane są za najpoważniejsze naruszenia prawa konkurencji. Ograniczanie dostępu do rynku przedsiębiorcom nie objętym porozumieniem, a prowadzącym bądź mogącym prowadzić działalność na rynku właściwym, narusza zasadę równości podmiotów gospodarczych i uczciwość obrotu. Porozumienie ograniczające dostęp do rynku ma silny skutek antykonkurencyjny i narusza sfery interesów wszystkich uczestników rynku sprzedaży drewna.

Wobec powyższego, wszczęcie postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie było uzasadnione z punktu widzenia ochrony interesu publicznego.

3.2. Ustalenie rynku właściwego.

Dla oceny zachowania przedsiębiorców na rynku - z punktu widzenia naruszenia reguł konkurencji - niezbędne jest określenie rynku właściwego w sprawie, czyli rynku towarów, *które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji* (art. 4 pkt 8 ustawy *o ochronie [...]*).

Rynek właściwy w danej sprawie wyznaczają dwa powiązane ze sobą pojęcia: rynku właściwego produktowo i rynku właściwego geograficznie. Rynkiem w ujęciu produktowym, w prowadzonym postępowaniu, jest rynek sprzedaży surowca drzewnego, ponieważ sprzedaż drewna była przedmiotem uzgodnień dokonywanych przez uczestników postępowania, które następnie przybrały formę *Kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym*. Kryteria te decydują o możliwościach zakupu surowca drzewnego, który jest produktem homogenicznym (pomimo różnych jego wymiarów, rodzajów i sortymentów) i nie posiadającym bliskich substytutów. Na brak substytucyjności sprzedaży surowca drzewnego ma wpływ pozycja jednostek Lasów Państwowych pod względem gospodarowania obszarami leśnymi i pozyskiwania drewna. Istotne jest, że RDLP oraz podległe jej nadleśnictwa nie spotykają się z konkurencją po stronie podażowej (w zakresie sprzedaży) na rynku sprzedaży surowca drzewnego (udział uczestników postępowania w rynku zostanie omówiony poniżej, w pkt 3.5, na str. 19/20 decyzji), ponieważ są w zasadzie jedynymi podmiotami mogącymi zaoferować ilość surowca drzewnego, niezbędną do prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców działających na rynku obrotu i produkcji wyrobów z drewna.

Rynek geograficzny jest determinowany następującymi czynnikami: barierami wejścia na rynek, właściwościami towaru (surowca drzewnego) oraz preferencjami nabywców. Otóż

rynkiem w ujęciu geograficznym w sprawie jest obszar Dolnego Śląska, gdzie znajdują się lasy państwowe pozostające w zarządzie RDLP i podległych jej nadleśnictw. Te jednostki Lasów Państwowych z racji uregulowań ustawy o lasach (administrowanie obszarami lasów stanowiących własność Skarbu Państwa oraz jednocześnie prowadzenie działalności komercyjnej, polegającej m.in. na pozysku i sprzedaży drewna) wypełniają ponad 90 % rynku produktowego, jeśli idzie o podaż drewna. Również ze względu na właściwości surowca drzewnego utrudniające transport oraz preferencje nabywców, rynek w sensie geograficznym należy zawęzić do obszaru Dolnego Śląska. To na tym terenie operują bowiem kontrahenci jednostek Lasów Państwowych - RDLP we Wrocławiu i podległych jej nadleśnictw.

Kierując się powyższymi przesłankami Prezes Urzędu uznał, że rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest regionalny rynek sprzedaży surowca drzewnego, określony obszarem Dolnego Śląska.

3.3. Charakter porozumienia ograniczającego konkurencję.

Na gruncie ustawy o ochronie (...) praktyki ograniczające konkurencję można podzielić na praktyki indywidualne oraz porozumienia, w zależności od tego, czy uczestnikiem zakazanego ustawą zachowania jest jeden podmiot gospodarczy, czy też grupa takich podmiotów, współdziałająca ze sobą z zamiarem osiągnięcia celu zakazanego tą ustawą.

Przedmiotem porozumień ograniczających konkurencję może być obrót towarami na jednym (porozumienia poziome – horyzontalne), bądź różnych szczeblach obrotu (porozumienia pionowe – wertykalne). Porozumienia mogą być zawierane przez konkurentów (porozumienia poziome), reprezentujących zarówno stronę popytową, jak i podażową, lecz również przez podmioty ze sobą nie konkurujące (porozumienia pionowe), tj. działające na różnych szczeblach obrotu towarowego. W orzecznictwie antymonopolowym za szczególnie niebezpieczne dla konkurencji i interesów pozostałych uczestników rynku są porozumienia poziome, ponieważ na skutek ujednolicenia ofert lub zachowań ich uczestników zmniejszają możliwość wyboru u ich kontrahentów (E. Modzelewska-Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów – komentarz*, Wyd. Twigger, Warszawa 2002 s. 45).

Charakteryzując porozumienie, którego zawarcie zarzuca się uczestnikom postępowania należy mieć na uwadze, że działają oni na różnych szczeblach obrotu: RDLP i nadleśnictwa zajmują się sprzedażą surowca drzewnego, zaś pozostałych 12 przedsiębiorców prowadzi działalność w zakresie obrotu surowcem drzewnym oraz produkcji wyrobów z drewna. Z punktu widzenia udziału w rynku, przedmiotu działalności oraz wspólnoty interesów gospodarczych, RDLP i nadleśnictwa, jako że są jednostkami wewnętrznymi Lasów Państwowych, należy potraktować jako integralną grupę podmiotów w ramach utworzonej *Komisji*. Potwierdzeniem tego faktu jest, że RDLP i nadleśnictwa tworzyły tzw. Komisję Leśną, która dopiero w połączeniu z przedsiębiorcami spoza struktury Lasów Państwowych stała się *Komisją* objętą zarzutem postępowania.

Należy uznać, że jeśli idzie o udział poszczególnych uczestników porozumienia w rynku, to zdecydowaną jego część wypełniają jednostki Lasów Państwowych, zaś resztę - pozostałych 12 przedsiębiorców, którzy jako kontrahenci RDLP i nadleśnictw obracają surowcem drzewnym nabywanym od tych pierwszych. Z powyższego wynika, że porozumienie objęte zarzutem postępowania ma charakter pionowy (wertykalny), ponieważ zarówno RDLP, nadleśnictwa, jak i pozostali przedsiębiorcy działają na różnych poziomach obrotu towarowego.

3.4. Definicja porozumienia.

Ustawa o ochronie (...) definiuje pojęcie porozumienia ograniczającego konkurencję, wskazując w art. 4 pkt 4 formy, w jakich dochodzi do jego zawarcia. W świetle tego przepisu przez porozumienia rozumie się m.in.:

- a) umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów,
- b) uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki,
- c) uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

Odnosząc powyższy przepis do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy należy rozważyć jaką formę mogło przybrać porozumienie, którego zawarcie zarzucił Wnioskodawca.

Ad a). Bezsporne jest, że pomiędzy uczestnikami domniemanego porozumienia nie została zawarta umowa. Mówiąc o „umowie” należy przyjąć, że powinno to być zgodne oświadczenie woli stron, dokonane w jakiegokolwiek formie; innymi słowy odpowiadać co do zasady cywilnoprawnemu pojęciu umowy. Uchwalenie *Kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym* nie było zawarciem umowy, ponieważ formą prawną w jaką zostały ujęte jest Załącznik nr 2 do *Zarządzenia nr 36/2003* Dyrektora RDLP pt. „Regulamin sprzedaży surowca drzewnego na rynku regionalnym Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu”. To powoduje, że *Kryteria* są w istocie wewnętrznym aktem organizacyjnym RDLP we Wrocławiu, a tym samym nie można mówić o formie porozumienia określonej w art. 4 pkt 4 a) ustawy o ochronie (...), tj. o umowie zawartej między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo o niektórych postanowieniach tych umów.

Ad b). Istotą porozumień zawartych w formie przewidzianej w art. 4 pkt 4 b) ustawy o ochronie (...) jest koordynacja zachowań przedsiębiorców nie w drodze nałożenia prawnie wiążącego obowiązku wspólnego działania, lecz przez świadome wskazanie sposobu współdziałania, którego celem jest lub skutkiem jest ograniczenie konkurencji (T. Skoczny, *Zakaz porozumień ograniczających konkurencję I*, Warszawa 1996, str. 28 w: E. Modzelewska-Wąchal, op.cit., str. 44). Do stwierdzenia praktyki uzgodnionej wymagane jest istnienie takich bezpośrednich lub pośrednich kontaktów między konkurentami, których celem lub skutkiem jest wywieranie wpływu na ich postępowanie na rynku albo ujawnienie paralelnych zachowań rynkowych, nie dających się wytłumaczyć inaczej niż odbywaniem spotkań lub wymianą informacji.

W tym miejscu należy przypomnieć sposób utworzenia *Komisji*: jej 12 członków - przedsiębiorców z branży drzewnej, stanowiło reprezentację pozostałych firm z tej branży, zaś przedstawiciele 6 nadleśnictw zostali powołani do składu *Komisji* decyzją Dyrektora RDLP. Wątpliwa z punktu widzenia przejrzystych reguł konkurencji jest w stanie faktycznym sprawy postawa RDLP. Była ona inicjatorem spotkań przedsiębiorców i pomysłodawcą utworzenia *Komisji*.

Członkowie *Komisji* – przedstawiciele przedsiębiorców zgłaszali swoje propozycje w sprawie zasad wyłaniania kandydatów na odbiorców rynku regionalnego. W oparciu o te postulaty, RDLP przygotowała projekt *Kryteriów uczestnictwa w rynku regionalnym*, przyjęty następnie przez *Komisję* w głosowaniu większością głosów. Postulaty przedsiębiorców uczestniczących w posiedzeniach *Komisji* były uwzględniane przez RDLP, jednakże ostateczny projekt *Kryteriów* opracowała RDLP i dopiero wtedy zostały one – w całości – poddane pod głosowanie *Komisji*. Również punktacja przypisana poszczególnym kryteriom

została ustalona przez RDLP w oparciu o ankiety przesłane przez zainteresowanych uczestnictwem w rynku regionalnym.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że rola przedsiębiorców niebędących jednostkami Lasów Państwowych, była w pracach *Komisji* pomocnicza i opiniodawcza. Nie brali oni udziału w opracowywaniu projektu *Kryteriów*, ani też nie decydowali o przyznaniu punktów w ramach poszczególnych kryteriów - tym zajmowała się RDLP. Natomiast ich główne zadanie polegało na zgłaszaniu postulatów w sprawie ustalenia *Kryteriów*. Niezależnie od tego bezsporne jest, że wszyscy członkowie *Komisji* uczestniczyli w spotkaniach oraz brali udział w głosowaniach nad przyjęciem bądź odrzuceniem projektów przygotowanych przez RDLP.

Wobec tego Prezes Urzędu stwierdza, że uczestnictwo w posiedzeniach *Komisji* i głosowanie nad przyjęciem lub odrzuceniem poszczególnych kryteriów oraz przyznaną punktacją miało charakter uzgodnień między przedsiębiorcami, a tym samym odpowiada definicji porozumienia z art. 4 pkt 4 b) ustawy *o ochronie (...)*, tj. uzgodnieniom dokonany w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki.

Z powyższej analizy wynika, że pomiędzy podmiotami wskazanymi przez Wnioskodawcę we wniosku o wszczęcie postępowania (RDLP, 6 nadleśnictwami i 12 przedsiębiorcami) zostało zawarte porozumienie w rozumieniu art. 4 pkt 4 b) ustawy *o ochronie (...)*.

3.5. Próg bagatelności.

Rozpatrując sprawę antymonopolową dotyczącą zawarcia porozumienia, należy mieć na uwadze treść art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)*, który stanowi, iż zakazu o którym mowa w art. 5 nie stosuje się m.in. do porozumień zawieranych między przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu, których łączny udział w rynku w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia nie przekracza 10%.

Możliwość stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję, polegających na zawarciu porozumienia ograniczającego konkurencję pomiędzy przedsiębiorcami nie będącymi konkurentami, uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, iż przedsiębiorcy ci posiadają łączny udział w rynku właściwym przekraczający 10%. Ustawodawca nie wymaga więc, by dla zaistnienia praktyki wskazanej w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy *o ochronie (...)*, któraś ze stron porozumienia miała pozycję dominującą. Posiadanie takiej pozycji przez jedną ze stron, bądź uzyskanie jej w wyniku zawartego porozumienia, wzmacnia jedynie zagrożenie dla rozwoju konkurencji.

W tym miejscu należy stwierdzić, iż udział ocenianego porozumienia w rynku właściwym, którego wyznacznikiem jest przede wszystkim udział w tym rynku obliczony dla RDLP, przekracza próg 90%, a zatem nie podlega wyłączeniu spod zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)*.

Należy wyjaśnić, że pozycja rynkowa jednostek Lasów Państwowych wynika, po pierwsze, z nadanych im przez ustawę *o lasach* funkcji administracyjnych, pełnionych w stosunku do lasów będących własnością Skarbu Państwa. Po drugie, co też wynika z tej ustawy, z prowadzenia działalności komercyjnej, polegającej m.in. na pozysku i sprzedaży drewna.

Mając na względzie powyższe, Prezes Urzędu ustalił, iż:

1) Powierzchnia lasów będących w zarządzie Lasów Państwowych wynosiła: w 2003 r. 7006 tys. ha i w 2004 r. 7030 tys. ha, przy ogólnej powierzchni lasów na terenie Polski: 8942 tys. ha w 2003 r. i 8973 tys. ha w 2004 r. W związku z tym udział Lasów Państwowych w ogólnej powierzchni lasów na terenie Polski wynosił w tych latach 78,35 %.

2) Pozyskanie drewna, mierzone pozyskaniem grubizny z lasów będących w zarządzie Lasów Państwowych wynosiło: w 2003 r. 27134 dam³ i w 2004 r. 28699 dam³, przy pozyskaniu grubizny z ogółu lasów na terenie Polski: 28737 dam³ w 2003 r. i 30427 dam³ w 2004 r. Tak więc udział ten mierzony wielkością pozyskiwanego drewna - grubizna w dam³ wyniósł w tych latach odpowiednio 94,42 % i 94,32 % (obliczone wg: Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej, GUS, Warszawa 2005 r., str. 477 i 481).

Na Dolnym Śląsku udział ten jest jeszcze większy i mierzony powierzchnią lasów wynosi 93,8% w roku 2001 i tyle samo w roku 2002, zaś mierzony pozyskiwaniem drewna – grubizna, odpowiednio 99% i 99,62% (obliczone wg: Rocznik Statystyczny Województwa Dolnośląskiego, Urząd Statystyczny we Wrocławiu, 2002r. i 2003r. s. 291 i 293).

Powyższe ustalenia pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie, że w sprawie nie ma zastosowania wyłączenie określone w przepisie art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie (...).

Dla wnikliwej analizy sprawy konieczne jest także sprawdzenie, czy w sprawie mogą znaleźć zastosowanie przepisy - wydanego na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie (...) - rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 2002 r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (Dz. U. Nr 142, poz. 1189 ze zm.). Powyższe rozporządzenie ma zastosowanie w przypadku określonych porozumień wertykalnych zawieranych między dwoma lub więcej przedsiębiorcami działającymi – w ramach takiego porozumienia – na różnych szczeblach obrotu, których celem jest zakup, sprzedaż lub odsprzedaż towarów (§ 2 pkt 1 rozporządzenia), więc – co do zasady - mogłoby mieć zastosowanie w rozpatrywanej sprawie. Jednakże, zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia, wyłączenie stosuje się do porozumień wertykalnych, jeżeli udział dostawcy i grupy kapitałowej, do której należy dostawca, w rynku właściwym sprzedaży towarów objętych porozumieniem nie przekracza 30%. Skoro już wcześniej ustalono, że udział RDLP i podległych jej nadleśnictw w rynku właściwym sprzedaży towarów objętych porozumieniem wynosi ok. 90 %, to tym samym przekracza te 30%, o których mówi § 5 ust. 1 rozporządzenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu stwierdza, że w niniejszej sprawie nie mają zastosowania wyłączenia wynikające z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie (...) w związku z § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia.

3.6. Analiza zachowania uczestników postępowania pod względem możliwości naruszenia art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie (...).

Art. 5 ustawy o ochronie (...) wylicza w sposób przykładowy przedmiot zakazanych porozumień ograniczających konkurencję. Zgodnie z jej art. 5 ust. 1 pkt 6, zakazane jest porozumienie ograniczające konkurencję, polegające na ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem.

W związku z poczynionymi powyżej uwagami, dla prawnego bytu praktyki ograniczającej konkurencję opisanej w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie (...), niezbędne jest zawiązanie się porozumienia według zasad określonych w artykule 4 pkt 4 ustawy o ochronie (...), którego:

- celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym;
- ograniczanie dostępu do rynku lub eliminowanie z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem.

Prezes Urzędu podziela pogląd, według którego z porozumieniem ograniczającym konkurencję mamy do czynienia wówczas, gdy przynajmniej zasadniczo udział w nim ze strony wszystkich uczestników jest dobrowolny i skierowany przeciwko innym uczestnikom rynku (St. Gronowski, *Ustawa antymonopolowa w orzecznictwie*, Wyd. C.H. Beck Warszawa 1996 r. s.7).

Cel porozumienia: Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że udział zdecydowanej większości jej członków w posiedzeniach *Komisji* był dobrowolny. Chodzi tu o 12 przedsiębiorców spoza jednostek Lasów Państwowych. Wprawdzie zostali oni wybrani przez pozostałych przedsiębiorców z branży drzewnej, ale wybór ten przyjęli, godzili się na niego i nie protestowali przeciwko uczestnictwu w *Komisji*. Wybór 12 członków *Komisji*, którzy stanowili reprezentację reszty przedsiębiorców, został przeprowadzony podczas kolejnych czterech spotkań, które odbyły się w sierpniu 2004 r. Istotne, że w spotkaniach wzięło udział 308 firm, kupujących surowiec drzewny i z tego grona została wybrana ich 12-osobowa reprezentacja, która weszła w skład *Komisji Leśno-Drzewnej*.

Z kolei przedstawiciele 6 nadleśnictw zostali powołani do składu *Komisji* decyzją Dyrektora RDLP nr 22/2004 z 21.10.2004 r. Można uznać, że nie była ich własna inicjatywa, lecz wykonanie polecenia kierującego jednostką nadrzędną, jaką w stosunku do nadleśniczych jest Dyrektor RDLP. Natomiast udział przedstawicieli RDLP był z pewnością dobrowolny, bo z ich strony wypłynęła inicjatywa powołania *Komisji*.

Intencją zdecydowanej większości członków *Komisji* było reprezentowanie pozostałych przedsiębiorców. Biorąc udział w posiedzeniach *Komisji* nie reprezentowali swych partykularnych interesów, lecz interesy całego środowiska przedsiębiorców z branży drzewnej, czyli tych, przez których zostali wybrani.

Z akt sprawy wynika, że celem spotkań *Komisji* nie było ograniczanie konkurencji (vide: np. karta 6, 73, 86, 94, 99, 120, 178, 183). Wiarygodnie brzmią bowiem twierdzenia uczestników postępowania, według których celem prac *Komisji* było ustalenie organizacji sprzedaży drewna na obszarze działania RDLP we Wrocławiu, sprzedaż ograniczonej ilości drewna według zasad uwzględniających możliwie wszechstronnie uwarunkowania nabywców i przeciwdziałanie wyjątkowo trudnej sytuacji na rynku drzewnym, spowodowanej gwałtownym wzrostem popytu na drewno na rynku krajowym i wypracowanie takich zasad sprzedaży drewna, które umożliwiłyby przetrwanie trudnego okresu wszystkim dotychczasowym firmom.

Z tego wynika wniosek, że cel porozumienia nie był antykonkurencyjny i jego zawarcie nie było skierowane przeciwko innym uczestnikom rynku i nie zmierzało do wyeliminowania, ograniczenia lub naruszenia w inny sposób konkurencji na rynku właściwym.

Skutek porozumienia: Według analizowanego przepisu porozumienie ograniczające konkurencję powinno mieć potencjalny lub faktyczny wpływ (cel lub skutek) na konkurencję (wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji). Zgodnie z wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 marca 2004 r. (sygn. akt XVII Ama 40/03, opubl. Wokanda 2005/4, str. 53), „stosownie do treści art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest samo porozumienie, którego celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym. Nie jest więc koniecznym, aby wystąpił zamierzony skutek w całości lub w części.” Również zgodnie z ustalonym orzecznictwem wspólnotowym, jeśli celem praktyk ograniczających konkurencję jest ograniczenie konkurencji na Jednolitym Rynku, nie jest konieczne branie pod uwagę konkretnych skutków porozumienia (zob. np. wyrok z 21

października 2003 r. w sprawie T-368/00 General Motors Nederland BV i Opel Nederland BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (OJ 2004, C 007/30).

Jak wyżej wskazano, zawarte porozumienie nie miało celu antykonkurencyjnego, jednak według analizowanego przepisu cel i skutek występują alternatywnie, zatem konieczne jest jeszcze zbadanie, czy skutek porozumienia był antykonkurencyjny.

Prezes Urzędu stwierdza, że porozumienie, którego zawarcie zarzucił Wnioskodawca nie wywarło skutku w postaci ograniczenia dostępu do rynku lub eliminowania z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem. Ważne jest, że do składu *Komisji* weszli również ci przedsiębiorcy, którzy nie zgłaszali woli uczestnictwa w rynku regionalnym (DREWBAR, Trans-Drew, Roman Marusia), zaś dwóch z tych, którzy zgłosili zainteresowanie uczestnictwem w tym rynku, nie zostali do niego dopuszczeni na skutek niespełnienia kryteriów (BEK i SYN, JAMAX). Innymi słowy dla trzech przedsiębiorców - członków *Komisji*, zawarcie porozumienia było neutralne z punktu widzenia ich interesów, natomiast dla dwóch nie przyniosło oczekiwanych korzyści w postaci zaliczenia do grona nabywców rynku regionalnego. Jednak najważniejszym argumentem przemawiającym za twierdzeniem, że porozumienie nie miało skutku antykonkurencyjnego jest fakt, że do grona nabywców rynku regionalnego w 2005 r. weszło 15 przedsiębiorców, którzy nie brali udziału w posiedzeniach *Komisji*.

Wynika z tego wniosek, że porozumienie ograniczyło dostęp do rynku niektórym przedsiębiorcom objętym porozumieniem i jednocześnie nie ograniczało tego dostępu przedsiębiorcom nieobjętym porozumieniem. Zdaniem Prezesa Urzędu to przesądza, iż porozumienie nie miało skutku eliminującego lub ograniczającego konkurencję.

Ograniczanie dostępu do rynku lub eliminowanie z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem: Jak już wcześniej wskazano, z ustalonej listy 21 przedsiębiorców, którzy zostali zakwalifikowani do grupy nabywców rynku regionalnego wynika, że jedynie 6 z nich uczestniczyło w pracach *Komisji*. To oznacza, że 15 przedsiębiorców zakwalifikowało się na rynek regionalny, mimo że nie brali udziału w posiedzeniach *Komisji*. Z drugiej strony, dwóch przedsiębiorców uczestniczyło w pracach *Komisji*, a mimo to nie zostali zaliczeni do grupy nabywców rynku regionalnego.

Porozumienie zatem nie było skierowane przeciwko przedsiębiorcom nim nie objętym. Z materiału dowodowego wynika bowiem, że uczestnictwo w *Komisji* nie gwarantowało możliwości zakupu surowca na rynku regionalnym. Nie potwierdziły się wobec tego zarzuty Wnioskodawcy, że do *Komisji Leśno-Drzewnej*, zostali wybrani przedsiębiorcy, którzy złożyli w RDLP zamówienia na surowiec drzewny w 2005 r. i że Spółka nie uczestniczyła w pracy w *Komisji Leśno-Drzewnej* i być może dlatego została wyeliminowana z rynku regionalnego w 2005 r.

Z powyższej analizy wynika zatem, że:

- wprawdzie doszło do zawiazania się porozumienia, którego jednak ani celem, ani też skutkiem nie było wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym,
- w efekcie zawartego porozumienia nie doszło do ograniczenia dostępu do rynku sprzedaży surowca drzewnego lub eliminowania z tego rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem, ponieważ wyeliminowani zostali między innymi ci, którzy w porozumieniu uczestniczyli, a zakwalifikowali się przedsiębiorcy niebędący uczestnikami porozumienia.

To w efekcie powoduje, że działań uczestników postępowania nie można uznać za praktykę ograniczającą konkurencję w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie (...).

3.5. Zgodnie z art. 75 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

O kosztach postępowania orzeczono mając na uwadze przepis art. 69 ust. 1 i ust. 3 ustawy *o ochronie (...)*: w postępowaniu wszczętym na wniosek, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić drugiej stronie, na jej żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (ust. 1). Do niezbędnych kosztów postępowania strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się jego wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż wynikające ze stawek opłat określonych w odrębnych przepisach (ust. 3).

W rozpatrywanej sprawie pełnomocnik „DREWNOPAK” złożył wniosek o zobowiązanie Spółki do zwrotu kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym także kosztów adwokackich według norm przepisanych.

Do kosztów przedmiotowego postępowania zaliczono stawkę minimalną, wynikającą z § 18 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. *w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu* (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) - w kwocie 360 zł. Analizując zawilość sprawy oraz nakład pracy Pełnomocnika Drewnopak, Prezes Urzędu uznał, że należą się im koszty zastępstwa prawnego we wskazanej wysokości.

Mając na względzie wynik przeprowadzonego postępowania, który nie potwierdził zasadność zarzutu Wnioskodawcy, jak również wnioski dotyczące zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego, Prezes Urzędu postanowił jak w pkt II sentencji decyzji.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji.

Na postanowienie zawarte w punkcie II sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy *o ochronie (...)* w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymują: